

Dosarul nr.2rac-111/16

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – D. Chistol
Instanța de apel: CA Chișinău – D. Manole, S. Arnaut, E. Fistican

Î N C H E I E R E

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:

Președintele completului,
Judecători

Tamara Chișca-Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, succesor în drepturi al Societății pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” împotriva Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, intervenientul accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Dechevi-Service” privind declararea nulității contractului de transmitere a încăperilor nelocuibile în folosință din 20 martie 1995, încheiat între Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” și Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, obligarea de a nu crea impedimente în folosirea bunurilor imobile, evacuarea din încăperile nelocuibile, situate în mun. Chișinău, str. Transnistria, nr.15/1,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, prin care s-a respins cererea de apel înaintată de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă,

C O N S T A T Ă :

La 06 octombrie 2008 compania „CET-2” SA s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Fundației Republicane pentru Copii „Speranța” privind evacuarea din bunurile imobile nelocuibile, situate în mun. Chișinău, str. Transnistria, nr. 15/1 și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 100 lei. (f.d.3, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că este proprietarul încăperilor nelocuibile, amplasate în mun. Chișinău, str. Transnistria, nr. 15/1, pe care pârâtul le utilizează fără temei legal și în mod gratuit, refuzând eliberarea benevolă a acestora.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 13 martie 2009 a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului întreprinderea „Dechevi-Service” S.R.L.

Compania „CET-2” SA prin cererea din 22 mai 2009 și-a suplinit pretențiile, solicitând declararea nulității contractului din 20 martie 1995, încheiat între compania „CET-2” SA și Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” cu privire la

transmiterea încăperilor nelocative în folosință și anume încăperea nr.1 cu suprafața de 66,8 metri pătrați, încăperea nr.4 cu suprafața de 7,8 metri pătrați, încăperea nr.5 cu suprafața de 1,4 metri pătrați, încăperea nr.8 cu suprafața de 78 metri pătrați, încăperea nr.10 cu suprafața de 16,2 metri pătrați, încăperea nr.12 cu suprafața de 14,6 metri pătrați, situate în mun. Chișinău, str. Transnistria, nr. 15/1, obligarea de nu crea impedimente în folosirea bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d.10-11, vol. I)

În motivarea cererii s-a indicat că actul juridic urmează a fi declarat nul, deoarece directorul „CET-2” SA nu a avut dreptul de semnătură, fiindcă până la data de 27 octombrie 1997 „CET-2” SA nu a avut statut de persoană juridică, fiind o subdiviziune a ÎS „Moldenergo”.

Prin hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 09 octombrie 2009 s-a admis integral acțiunea companiei „CET-2” SA. S-a declarat nul contractul de transmitere a încăperilor nelocative în folosință din 20 martie 1995, încheiat între compania „CET-2” SA și Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” și s-a evacuat Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” din încăperile nelocative și anume încăperea nr.1 cu suprafața de 66,8 metri pătrați, încăperea nr.4 cu suprafața de 7,8 metri pătrați, încăperea nr.5 cu suprafața de 1,4 metri pătrați, încăperea nr.8 cu suprafața de 78 metri pătrați, încăperea nr.10 cu suprafața de 16,2 metri pătrați, încăperea nr.12 cu suprafața de 14,6 metri pătrați, situate în mun. Chișinău, str. Transnistria, nr. 15/1 cu obligarea Fundației Republicane pentru Copii „Speranța” de a nu crea impedimente în folosirea bunurilor imobile. S-a încasat de la Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” în beneficiul companiei „CET-2” SA cheltuielile de judecată privind achitarea taxei de stat în mărime de 200 lei. (f.d.110, 111-114, vol. I)

Curtea de Apel Economică prin decizia din 22 februarie 2010 a respins apelul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 09 octombrie 2009. (f.d.137, 138-139, vol. I)

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2010 s-a admis recursul declarat de către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, s-a casat decizia Curții de Apel Economică din 22 februarie 2010 și hotărârea Judecătorei Economice de Circumscripție din 09 octombrie 2009 cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță. (f.d.160, 161-164, vol. I)

Judecătoria Centru, mun. Chișinău prin hotărârea din 13 ianuarie 2015 a respins ca neîntemeiată acțiunea companiei „CET- 2” SA. (f.d.94, 97-102, vol. II)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 11 februarie 2015 întreprinderea „CET-2” SA a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral. (f.d.104-105, vol. II)

Prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015 „CET-2” SA și-a modificat denumirea în „Termoelectrica” SA. (f.d.153, vol. II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 s-a respins cererea de apel declarată de către „Termoelectrica” SA și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2015. (f.d.171, 172-178, vol. II)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că întreprinderea „CET-2” SA nu este îndreptățită să revendice bunul prin evacuarea pârâtului, or la momentul examinării litigiului dreptul de proprietate asupra bunului revendicat era înregistrat pe numele persoanei juridice „Dechevi-Service” SRL, respectiv acțiunea a fost înaintată de către reclamantul necorespunzător. Cu referire la pretenția reclamantului privind declararea nulității contractului de schimb al încăperilor din 20 martie 1995, încheiat între „CET-2” SA și Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, instanța de apel a conchis că ea a fost înaintată cu depășirea termenului de prescripție, iar reclamanta nu a solicitat repunerea în termen. Temeiuri de aplicare a nulității absolute nu s-au constatat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 02 februarie 2016 „Termoelectrica” SA a contestat-o cu recurs, solicitând casarea actelor de dispoziție ale instanțelor ierarhic inferioare cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral sau cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța competentă. (f.d.181-186, vol. II)

În motivarea recursului recurenta a menționat că instanțele de judecată au emis soluții contrar cadrului legal, nefondate, examinând superficial litigiul.

La 29 martie 2016 Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 a fost recepționată de recurent la 04 decembrie 2015. (f.d.189, verso)

Cererea de recurs, depusă la 02 februarie 2016, se consideră a fi depusă în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către „Termoelectrica” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursul declarat de către „Termoelectrica” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă

recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrică”, succesori în drepturi al Societății pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” împotriva Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, intervenientul accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Dechevi-Service” privind declararea nulității contractului de transmitere a încăperilor nelocuibile în folosință din 20 martie 1995, încheiat între Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr.2” și Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, obligarea de a nu crea impedimente în folosirea bunurilor imobile, evacuarea din încăperile nelocuibile, situate în mun. Chișinău, str. Transnistria, nr.15/1.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas